

vilde hente dem fra den fjerneste Afstand. Jeg troer ikke, at det godt lader sig gjøre at sætte nogen Begrændsning; men det vil uden Tvivl erkjendes at være ganske naturligt, at de kunne tages udenfor Amtet; det er aabenbart, at et Valg fra den nærmeste Egn i det tilstødende Amt netop med Hensyn til Afstanden kan være beqvemmere end fra Amtet selv, og at sætte nogen udtrykkelig Grændse for Brugen af denne Ret, troer jeg ikke lader sig gjøre, ligesom jeg heller ikke troer, at der kan være grundet Frygt for nogen som helst Misbrug i saa Henseende.

Thalbiger: Da det i Reglen er meget smaa Sager, der komme for Landvæsenscommissjonen i første Instants, antager jeg ogsaa, at det ikke er nødvendigt, at et sagkyndigt Medlem er udnævnt af Amtmanden til at være stadig fast Landvæsenscommissair; men jeg antager det for rigtigt, som Udkastet her bestemmer, at han ved særlige Leiligheder tilkaldes. Dette troer jeg er ganske nødvendigt og meget rigtigt. Jeg troer ogsaa, at han kun vil blive benyttet i de vigtigere Sager, hvorved man vil undgaae, at disse blive indankede til den overordnede Landvæsenscommissjon, og derved vilde Omkostningerne herved, som i Reglen vilde blive temmelig store, bespares, og efter hvad nu den ærede Indenrigsminister har erklæret, at det tekniske Medlem, der bliver tilforordnet den overordnede Commissjon, vil faae sit Vedertag af Statskassen, bortfalder der ogsaa paa denne Maade betydelige Udgifter, og Erfaringen viser jo dog virkelig, at det i Reglen kun er særlig vigtige Sager, især saadanne, der angaae større Vandløb, og hvor der er Spørgsmaal om Møllers Flodemaal, der blive indankede til Indenrigsministeriet,

og da er der gjerne Saamange, der deeltage dert, at Omkostningerne ikke kunne blive saa store. Jeg foretrækker derfor Udkastets første Paragraph saaledes som den foreligger, og idet jeg ganske slutter mig til den ærede Minister, maa jeg stemme for § 2 usforandret, da jeg troer, at den fyldestgjør alle de Fordringer, man i denne Sag kan stille.

Lehmann: Da Udnævnelsen af de særligt Sagkyndige, hvortil Discusstonen nu har indskrænket sig, er facultativ, kan jeg naturligtviis ikke lægge nogen sær Vægt derpaa, hvilket ogsaa fremgaaer deraf, at jeg har stillet et subsidiairt Forslag. Jeg skal imidlertid dog gjøre opmærksom paa endeel Smaasorlegheder, som efter Lovudkastet meget let kunne fremkaldes. Det er nemlig paalagt Amtmanden at creere et særligt sagkyndigt Medlem, eller ogsaa, naar En foreslaaes, som han ikke kan erkjende for sagkyndig, maa han ved sit Nei fraksjende ham denne Egenkab. Det vil dernæst i Reglen være Tilfældet. — thi jeg troer, at det her vil gaae de fleste Amtmænd ligesom mig — at man erklærer sig renonce og nægter at have en saadan særlig Sagkyndighed til Disposition, der er nødvendig for at supplere, hvad Commissjonen i denne Henseende mangler. Dertil kommer, at en saadan Fordring fra en af Parternes Side om Tilforordningen af et sagkyndigt Medlem, efterat tre Landvæsenscommissairs ere udmeldte, indeholder et ligestremt Mistillidsvotum til de tre Landvæsenscommissairs, idet man ikke tør betroe Sagernes Afgjorelse til dem, men maa tyge til en Anden; thi dette vil blive opfattet og følt saaledes af dem.